

บทความวิจัย

เรื่อง การยอมรับอาชีพนักแสดงภาพยนตร์โทรทัศน์ของประเทศไทย

โดย

นาย วรวิทย์ พงษ์อภัย

รหัสนักศึกษา 05520652

เสนอ

อาจารย์คมกฤษ อุ่ยเต็กเค่ง

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

ชื่อเรื่อง การยอมรับอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกของประเทศญี่ปุ่น

ชื่อนักศึกษา นายวิทธิ พงษ์อภัย รหัสนักศึกษา 05520652

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์คมกฤษ อู่เต็กเค่ง

สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ปีการศึกษา 2555

คำสำคัญ หนังสือ, ภาพยนตร์อีโรติก, ญี่ปุ่น, เรื่องเพศ, สตรีญี่ปุ่น

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของภาพยนตร์อีโรติก วิธีการเข้าสู่อาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกของผู้หญิงญี่ปุ่น และวิเคราะห์สาเหตุที่ประเทศญี่ปุ่นยอมรับอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติก (คาราAV) ซึ่งอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกนั้นเป็นอาชีพที่ประเทศอื่นๆไม่ยอมรับไปจนถึงต่อต้าน แต่ในประเทศญี่ปุ่นอาชีพนี้ได้รับการยอมรับและมีผู้หญิงจำนวนมากสมัครใจที่จะทำอาชีพนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากหนังสือที่กล่าวถึงวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น มุมมองต่อผู้หญิงของชาวญี่ปุ่น และสภาพสังคมของชาวญี่ปุ่นปัจจุบัน รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งอินเทอร์เน็ต และแผ่นDVD และได้สัมภาษณ์คนไทยที่ไปใช้ชีวิตที่ประเทศญี่ปุ่น แล้วจึงนำผลการศึกษาทั้งหมดมาวิเคราะห์ร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่าอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกเป็นอาชีพสุจริตอาชีพหนึ่งที่มีรายได้สูงประกอบกับผู้หญิงญี่ปุ่นในปัจจุบันนิยมครองตัวเป็นโสด และสาเหตุที่อาชีพนี้ไม่โดนต่อต้านเพราะสภาพสังคมญี่ปุ่นที่เป็นสังคมวัตถุนิยม และมีความเคร่งเครียดจากการทำงานสูงชาวญี่ปุ่นมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ควรปกปิดและยังควรเผยแพร่เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องญี่ปุ่นไม่ได้มองคุณค่าของผู้หญิงที่พรมจรรย์และประชาชนจำนวนมากไม่นับถือศาสนาใดเลย จึงทำให้ไม่โดนข้อบังคับเรื่องเพศของศาสนาควบคุม จึงทำให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์อีโรติกสามารถอยู่ควบคู่ไปกับประเทศญี่ปุ่นได้

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเรื่องเพศและการแสดงออกในด้านเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่เป็นที่ยอมรับในหลายประเทศ ซึ่งเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ แต่ศาสนาประจำชาติและกฎหมายของประเทศเหล่านั้นเป็นตัวปิดกั้น ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรกลามกและหยาบ โลอน และเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ควรเปิดเผยสู่สาธารณะ

ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่แตกต่างจากประเทศส่วนใหญ่เพราะมีการผลิตภาพยนตร์อีโรติกอย่างกว้างขวางแต่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายที่ว่า นักแสดงต้องอายุมากกว่า 18 ปี และต้องมีการเซ็นเซอร์ อวัยวะเพศของนักแสดงทั้งชายและหญิงด้วย เดิมทีภาพยนตร์อีโรติกญี่ปุ่นเรียกว่า “หนังชมพู” เป็นภาพยนตร์อีโรติกที่อยู่ในแนวซอฟต์คอร์ (Soft Core) คือแสดงให้เห็นเฉพาะหน้าอกและก้น โดยไม่แสดงอวัยวะเพศและขมขื่นอวัยวะเพศ ต่อมาพัฒนามาเป็นภาพยนตร์ AV ที่มีทั้งที่ใช้คนแสดง และเป็นการดูอนิเมชัน แต่สังคมญี่ปุ่นก็รู้สึกรังเกียจหรือดูถูกตัวนักแสดงโดยเฉพาะนักแสดงหญิง โดยมีการมอบรางวัลแก่นักแสดงยอดเยี่ยมประจำปี เช่น ยู อาซากุระได้รับรางวัลสำคัญ Best Actress 2011 (<http://webboard.sanook.com,2012:online>) เหตุที่หนังอีโรติกได้รับความนิยมเพราะช่วยเสริมสร้างจินตนาการเรื่องเพศให้กับผู้ชายได้ดีกว่าสื่ออีโรติกประเภทอื่นๆ และเป็นสื่อที่แสดง ความเคลื่อนไหวและมีประเภทที่หลากหลายตามรสนิยมของผู้ชม เช่น การร่วมเพศระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย (Gay) การร่วมเพศผู้ชายกับผู้หญิงในเครื่องแบบต่างๆ (Cosplay) หนังอีโรติกสำหรับผู้ชอบความเจ็บปวด (Slave Master) เป็นต้น (<http://www.fwdder.com,2012:online>)

มีการคาดการณ์ว่าในปี ญี่ปุ่นสามารถทำรายได้จากภาพยนตร์อีโรติกประมาณ 1000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งเป็นรายได้ที่มหาศาล ทำให้มีบริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์ชนิดนี้มากกว่า 1000 บริษัทและอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกเป็นอาชีพที่มีรายได้สูงถึงเดือนละ 100000 บาท ทำให้วัยรุ่นหญิงของญี่ปุ่นทำอาชีพนี้จำนวนมากเนื่องจากไม่มีสัญญาผูกมัดและสามารถเลือกแบบที่ตนเองต้องการได้ และยังเป็นเส้นทางเข้าสู่วงการบันเทิง บางรายได้ผันตัวไปเป็นนักแสดงภาพยนตร์ พิธีกร และมีงานจ้างจากต่างประเทศเพื่อให้ไปแสดงตัวตามงานเทศกาล เช่น โชระ อาโออิ ที่ได้มาเป็นนักแสดงรับเชิญในภาพยนตร์เรื่อง “ปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น” ของประเทศไทย และได้มาแสดงตัวในงานสงกรานต์

บุรีรัมย์ (<http://myselfbusiness.exteen.com>,2012:online)และการที่ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าจึงมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตภาพยนตร์อีโรติกทำให้การขยายตัวของภาพยนตร์ประเภทนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น สำนักข่าวบลูมเบิร์ก(Bloomberg UK) รายงานตัวเลขผู้ประกอบการหนัง AV ในประเทศญี่ปุ่นว่าปัจจุบันอยู่ที่ไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย และแค่ในช่วงปีที่ผ่านมาเพียงปีเดียว ผู้ประกอบการเหล่านี้มีการผลิตหนัง AV คู่ที่ออกตลาดไม่น้อยกว่า 17,000 เรื่อง ธุรกิจทางเพศในญี่ปุ่นนั้นเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่กำลังขยายตัวเพิ่มขึ้นจนบูรณาการเข้าสู่เศรษฐกิจกระแสหลัก มีผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้รัฐบาลญี่ปุ่นส่งเสริมธุรกิจประเภทนี้ให้เป็นทางเลือกใหม่ในการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับสินค้ายานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ โดยศาสตราจารย์ ทากุโระ โมรินากะ ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในจังหวัดไซตามะของญี่ปุ่นออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลญี่ปุ่นหันมาส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และสินค้าสำหรับผู้ใหญ่ให้มากขึ้น ในฐานะ “ทางเลือกใหม่” ในการพัฒนาเศรษฐกิจชาติ

สิ่งที่น่าสนใจคือญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีระเบียบวินัยและเคร่งครัดมาก และอุตสาหกรรมผลิตภาพยนตร์อีโรติกซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของประเทศญี่ปุ่น และภาพยนตร์อีโรติกก็เป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศญี่ปุ่น กลับมีการสนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวกับความสุนทรีย์เรื่องเพศ เช่น อุตสาหกรรมผลิต Sex Toys ภาพยนตร์อีโรติก การ์ตูนอีโรติก เจริญขึ้นเรื่อยๆ และผู้หญิงที่เป็นนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกยังได้รับการยอมรับ เห็นได้จากนักกีฬาฟุตบอลชื่อดังของญี่ปุ่นที่ชื่อ “ชินจิกากาวะ” ที่เป็นผู้เล่นของสโมสรฟุตบอลระดับโลกเปิดเผยว่าคนรักของเขาเป็นนักแสดงเอวีชื่อดัง “อาเมริ อิชินโสะ” และช่วงอายุของนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกมีตั้งแต่ 20 – 70 ปี พบว่ามีผู้หญิงที่มีงานประจำทำบางคนก็มีอาชีพเสริมเป็นนักแสดงภาพยนตร์อีโรติก

สิ่งที่ทำให้ญี่ปุ่นมองเรื่องเพศ และคุณค่าของผู้หญิงที่ทำอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกต่างจากประเทศอื่นเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษา และคาดว่าจะประโยชน์แก่ผู้อ่าน

2.วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้สังคมญี่ปุ่นยอมรับอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติก

2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพศสัมพันธ์ในสังคมญี่ปุ่นที่ส่งผลให้มีการยอมรับอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติก

3.ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมภาพยนตร์อีโรติกของญี่ปุ่นเฉพาะ ปี พ.ศ. 2549 – 2555
2. ศึกษาเฉพาะกรณีนักแสดงผู้หญิง

4.วิธีดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลจากหนังสือและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดที่เกี่ยวกับมุมมองเรื่องเพศของชาวญี่ปุ่นและอุตสาหกรรมทางเพศของชาวญี่ปุ่น
2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมทางเพศและมุมมองเรื่องเพศของชาวญี่ปุ่น
3. วิเคราะห์ข้อมูลตามจุดประสงค์และขอบเขตการศึกษา
4. เรียบเรียงผลการศึกษารูปแบบของบทความวิจัย

5.ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบประเภทของภาพยนตร์อีโรติกญี่ปุ่น และการเข้าสู่อาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติก
2. ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้ประเทศญี่ปุ่นยอมรับอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติก

6.เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่ใช้วิจัยได้แก่หนังสือเกี่ยวกับมุมมองเรื่องเพศและหนังสือเกี่ยวกับธุรกิจทางเพศของญี่ปุ่น

6.1 หนังสือเกี่ยวกับมุมมองเรื่องเพศ

ธเนศ วงศ์ยานนาวา(2551) เขียนหนังสือเรื่อง “เพศ : จากธรรมชาติ ผู้วิจัยธรรมชาติ จนถึงสุนทรียะ” เสนอเกี่ยวกับความเชื่อและประเพณีเกี่ยวกับเรื่องเพศตามที่ต่างๆทั่วโลก และความคิดเรื่องเพศในศาสนาต่างๆตลอดจนเรื่องการกดขี่ทางเพศระหว่างชายหญิงเพศทางเลือก และรักร่วมเพศ ตั้งแต่ยุคกรีก-โรมัน โดยแบ่งออกเป็น ๓ ภาคใหญ่ๆ แต่สำหรับที่จะนำมาใช้ศึกษาอยู่ในภาคที่ ๑ ตอนที่ ๓ ซึ่งกล่าวถึงเรื่องมุมมองเรื่องเพศของวัฒนธรรมจีน อินเดีย และญี่ปุ่นซึ่งเปิดกว้างในเรื่องเพศมากกว่ากรอบความคิดและวิถีคิดแบบคริสต์ศาสนา รวมทั้งการกล่าวถึงวิวัฒนาการสิ่งที่จะช่วยปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ จากภาพโป๊ หนังสือโป๊ หนังสือโป๊ และSEX TOYS สิ่งที่ถูกกล่าวมาข้างต้นล้วนขัดต่อศีลธรรม และกรอบของสังคมในประเทศต่าง แต่เหตุใดจึงมีวิวัฒนาการเรื่อยมา และไม่สูญหายไปจากสังคมของมนุษย์ ในหนังสือโป๊โดยเฉพาะของญี่ปุ่นมีการลดทอนคุณค่าของผู้หญิงเป็นเพียงที่ปลดปล่อยความรู้สึกทางเพศ (ด้วยความคิดแบบผู้ชายเป็นใหญ่)และภาคที่ ๓ ตอนที่ ๑ กล่าวถึงกามศึกษาของประเทศญี่ปุ่นซึ่งมุ่งเน้นไปที่ทำให้คนมีสุขอนามัยดีขึ้น ซึ่งทำให้ญี่ปุ่นไม่มีปัญหาเรื่องเพศ เช่น การข่มขืน และ Teen mom เหมือนตะวันตก

อรอนงค์ อินทรจิตร (2541) เขียนหนังสือเรื่องผู้หญิงกับเซ็กซ์(Women & Sex) จากการสำรวจความคิดเห็นผู้ชายทั้งในไทยและต่างประเทศผลสำรวจออกมาตรงกันว่า 80% ของผู้ชายปรารถนาจะแต่งงานกับผู้หญิงพรหมจรรย์ แต่ขณะเดียวกันอัตราการหย่าร้างก็เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆจนเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า พรหมจรรย์ไม่ได้เป็นเงื่อนไขสำคัญของชีวิตคู่ ตรงกันข้ามผู้ชายมักเอาเหตุผลที่ผู้หญิงขาดประสบการณ์ทางเพศในการหาความสุขทางเพศกับหญิงอื่น งานวิจัยชิ้นนี้จึงทำให้เห็นถึงเหตุผลหนึ่งที่ทำให้คนญี่ปุ่น โดยเฉพาะผู้หญิงมารสนิยมที่เปลี่ยนไปเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายให้ได้มากขึ้น ความต้องการอรรถรสในการร่วมเพศมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้หญิงมีการศึกษามากขึ้น ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพและครอบครัว และมีโอกาสเลือกและแสดงออกมากขึ้น กล้าคิดเกี่ยวกับการเลือกทางเดินให้ชีวิตตัวเอง

อุเมะซาโอะ ทะกะโอะ (2536) เขียนหนังสือเรื่องกุญแจ77ดอกสู่ญี่ปุ่น หนังสือเล่มนี้ กล่าวถึงมุมมองเรื่องต่างๆของชาวญี่ปุ่น แบ่งออกเป็น77บท เขียนทั้งเรื่องวัฒนธรรม สังคม ครอบครัว และเรื่องเพศ โดยบทที่ยกมาใช้คือบทที่73 “เรื่องเพศ” กล่าวว่าในประเทศญี่ปุ่นเรื่องเพศนั้นเป็นสิ่งที่สามารถพูดถึงได้อย่างตรงไปตรงมา และมีศิลปะ โบราณของญี่ปุ่นจำนวนมากที่พูดถึงเรื่องเพศ เช่น บทกวี ภาพเขียนฟุกัน และปัจจุบันเรื่องเพศในญี่ปุ่นก็ยังคงเป็นเรื่องที่สามารถเปิดเผยได้

ปรีชา อิงคาภิรมณ์ (2543) เขียนหนังสือเรื่องรู้จักญี่ปุ่น3 หนังสือกล่าวถึงเรื่อง วัฒนธรรมญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องวัฒนธรรมการชงชา การจัดดอกไม้แบบโอเคบานะ และเรื่องสังคมญี่ปุ่น สมัยใหม่ โดยที่ยกมาใช้ในการวิจัยนี้คือเรื่อง “วัยรุ่นญี่ปุ่นขายตัว” กล่าวถึงลักษณะการขายบริการทางเพศของวัยรุ่นญี่ปุ่นที่เรียกว่า “เอนโจะ โคไซ” หมายถึงการที่นักเรียนรับการอุปการะจากผู้ชายสูงอายุ โดยการมีเพศสัมพันธ์โดยค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนมาก

6.2 หนังสือเกี่ยวกับธุรกิจทางเพศของญี่ปุ่น

ไรเตอร์ วอนนาบี (มปป)เขียนบทความเรื่อง “ลับ ลวง พราง ในโลกของหนังเอวี”ใน หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายสัปดาห์ แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ 1.ญี่ปุ่นกับเม็ดเงินธุรกิจ กล่าวถึง จุดเริ่มต้นของหนังโป๊โลก รายได้โดยประมาณของธุรกิจประเภทนี้ของประเทศญี่ปุ่นซึ่งมากถึง 400 พันล้านเยนต่อปีWikipedia ได้รายงานเอาไว้ว่า ในแต่ละวันนั้นมีคนผลิตหนังเอวีอย่างน้อย 11 เรื่อง จาก 70 บริษัท ครองส่วนแบ่ง 30% จากตลาดเช่าดีวีดีในญี่ปุ่น ทุกๆ ปีมีหนังเอวีที่ถูกกฎหมาย และ ผิดกฎหมายออกมอย่างน้อย 14,000 เรื่อง เปรียบเทียบกับในสหรัฐฯ ที่มีเพียง 2,500 เรื่องต่อปี แสดงให้เห็นถึงความคลั่งไคล้ และความนิยมของแฟนหนังประเภทนี้ได้เป็นอย่างดี และการได้รับการยอมรับในตัวของนักแสดงหนังประเภทนี้ นั่นคือสถานะของดาราวีญี่ปุ่นนั้นไม่เหมือนดารานางโป๊ทั่วไป ตรงที่พวกเขาได้รับการยอมรับ สามารถเดินตามท้องถนนได้ตามปกติ มีแฟนๆ วิ่งมาขอ ลายเซ็น ข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัวก็สามารถนำมาเปิดประมูลในเว็บไซต์ได้ราคาไม่แพ้ดาราทัวไป 2. เพ่! เพ่! โป๊มีัยเพ่? ออนไลน์ กล่าวถึง แหล่งขายหนังโป๊ในประเทศไทยและในอินเทอร์เน็ต ต้นทุนของการผลิตแผ่นหนังโป๊ในประเทศไทย 3.หนังสามัญประจำห้องของหนุ่มๆ เป็นบทสัมภาษณ์ ผู้ชายว่า หาหนังโป๊จากที่ไหน ทำไมถึงชอบหนังโป๊ของประเทศญี่ปุ่น และ 4.ค่าตัวดาราวีญี่ปุ่นมีอีกไหม?

บอกค่าตัวของนักแสดงหญิง เช่น ใส่ชุดคอสเพลย์ 300 เยนสำเร็จความใคร่ให้ผู้ชายด้วยมือ 2,000 เยน เปลื้องผ้าหมดตัว 4,000 เยน เซ็กซ์แบบไม่ใส่ถุงยาง 30,000 เยน เซ็กซ์แบบใส่ถุงยาง 20,000 เยน

ทีมข่าว CLICK (2552) เขียนบทความเรื่อง “สุดขอดหนัง AV นานาชาติ” กล่าวถึง “ทาร์ซาน” หนังสือนโป้ที่ได้รับความนิยมเป็นครั้งแรกของโลก ประวัตินักแสดงหนังโป้เรื่องดังกล่าว และบอกลักษณะเด่นของหนังโป้ของประเทศต่างๆ ทั้ง อเมริกา ยุโรป จีน เวียดนาม และญี่ปุ่น และมีบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับสาเหตุที่หนังโป้ญี่ปุ่นได้รับความนิยมในประเทศไทย คือ 1.นักแสดงหญิงจะส่งสายตาให้ผู้ชมทำให้ผู้ชมรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับหนังและนักแสดงหญิงเป็นชาวเอเชียตัวเล็ก ผู้ชายไทยส่วนใหญ่ไม่ชอบผู้หญิงตัวใหญ่เหมือนชาวยุโรป ซึ่งหนังโป้อเมริกานักแสดงทั้งหญิงและชายจะปฏิบัติตามกิจเพียงอย่างเดียวโดยไม่สนใจผู้ชม ทำให้ส่งอารมณ์ไม่ถึงผู้ชม 2.มุกตลกเอวีญี่ปุ่นจะมีลักษณะการตั้งมุกตลกให้ดูแล้วรู้สึกเหมือนกับเราเป็นผู้ถูกระทำ รู้สึกมีส่วนร่วมไปด้วยเช่น บางครั้ง เราจะไม่เห็นตัวนักแสดงชาย จะเห็นแต่นักแสดงผู้หญิงกำลังปลุกอารมณ์ให้ผู้ชาย แต่ตั้งตลกเป็นสายตาของเรา เหมือนเธอทำให้ผู้ชม 3.หนัง AV ญี่ปุ่นมีความหลากหลายกว่าชาติอื่นๆ มีทั้งแบบเสพสมปรกติในห้อง หรือแบบสถานการณ์จริง คือ มีการจำลองเหตุการณ์ เช่น สมมุติให้มีโจรไปปล้นธนาคาร ซึ่งเหมือนจริงมาก แล้วโจรก็ไปบังคับข่มขืนพนักงานสาว

อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์(2554) เขียนบทความเรื่อง เปิดโลกมีดญี่ปุ่น (2) ในหนังสือพิมพ์มติชนในตอนที่2นี้เขียนเกี่ยวกับธุรกิจและอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีการประมาณการว่า อุตสาหกรรมการค้าบริการทางเพศมีมูลค่าเท่ากับ 1-3% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product-GNP) คือเท่ากับงบประมาณป้องกันประเทศญี่ปุ่น1 เนื่องจากการค้าประเวณีเป็นสิ่งผิดกฎหมายในญี่ปุ่นจึงมีความพยายามหลายๆ อย่างในการเสนอทางเลือกหรือทางเลือกอื่นๆแต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมค้าบริการทางเพศในญี่ปุ่นมีลักษณะเห็นได้ชัด (bold) มีให้เห็นได้ทั่วไป เป็นปกติ (ubiquitous) และมีความหลากหลาย (diverse) อย่างไม่น่าเชื่ออุตสาหกรรม บริการทางเพศในญี่ปุ่นมีความหลากหลายมากและให้ความสำคัญกับความสะดวก ประหยัดทั้งเงินและเวลา พร้อมทั้งมีการปรับตัวให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ญี่ปุ่นตลอดเวลาด้านนี้เป็นบางส่วนของอุตสาหกรรมบริการทางเพศญี่ปุ่น

จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้ทราบผู้หญิงทั่วโลกเริ่มเปลี่ยนแปลงบทบาท จากส่วนมากเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ได้เริ่มเปลี่ยนแปลง โดยมีการเรียนร้องสิทธิของสตรีมากขึ้น สาเหตุหลักมาจากการที่ผู้หญิงมีการศึกษาที่สูงขึ้น พึ่งพาตนเองได้มากขึ้น และในประเทศญี่ปุ่นมีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องเพศที่แตกต่างจากประเทศอื่น นอกจากนี้ทราบว่าอุตสาหกรรมทางเพศของญี่ปุ่นมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มีรายได้จากอุตสาหกรรมประเภทนี้มากขึ้นทุกปี และมีจำนวนของหนัง AV ที่ถ่ายทำเพิ่มขึ้นในทุกๆปี สังเกตได้จากจำนวนหนัง AV ที่วางขายในแต่ละปี เป็นตัวบ่งชี้ถึงความนิยมของธุรกิจนี้เป็นอย่างดี

ผลการวิจัย

ญี่ปุ่นเริ่มผลิตภาพยนตร์อีโรติก Sex Toy และสื่ออื่นๆ(การ์ตูนอนิเมชั่น) ตั้งแต่ช่วงปลายปี ค.ศ.1960 และในปีค.ศ.1980 ก็สามารถผลิตภาพยนตร์อีโรติกที่มีคุณภาพ และปริมาณที่เทียบเคียงกับอเมริกา ซึ่งเป็นผู้ผลิตอันดับ 1 ของโลกในขณะนั้นซึ่งเรียกภาพยนตร์อีโรติกในช่วงนี้ว่า “หนังชมพู” เป็นภาพยนตร์อีโรติกที่อยู่ในแนวซอฟต์คอร์ (Soft Core) คือแสดงให้เห็นเฉพาะหน้าอกและก้น โดยไม่แสดงอวัยวะเพศและขรอบๆอวัยวะเพศตั้งแต่ปีค.ศ.1950 หรือ โครงสร้างเศรษฐกิจสังคมทำให้วิถีชีวิตคนญี่ปุ่นกลายเป็น “มนุษย์เงินเดือน” หรือ “ซาราริ มัง” อันเคร่งเครียดจนผู้ชายที่ทำงานหนักเหล่านั้นต้องการ “ความบันเทิงเรริงใจ” ในด้านต่างๆ หนัง AV ก็เป็นความบันเทิงประเภทหนึ่งที่ตอบสนองความต้องการตามสัญชาตญาณทางเพศ

หนัง AV ในยุคแรกเริ่มของญี่ปุ่น หรือ “Pink film” ในยุคต้นๆ (ช่วงปีค.ศ. 1960-70) นั้นเป็นภาพยนตร์ขาวดำที่นำเสนอความวามหวือหวาของฉาก “เลิฟ ซีน” การเล่าเรื่องราวผืนเพื่อแฟนตาซีมากกว่าเทคนิคลีลาการการมีเพศสัมพันธ์แบบหนังโป๊ปัจจุบัน โดยต่อมาเรียกลักษณะภาพยนตร์ประเภทนี้ว่า Roman Porno ช่วงปีค.ศ.1960 การถ่ายทำหนังยังเป็นหนัง “ต้นทุนต่ำ” ต่อมาในปีค.ศ. 1970 – 1980 มีการตั้งสตูดิโอเพื่อผลิตภาพยนตร์นี้มากขึ้นในช่วงปีค.ศ.1980 ภาพยนตร์อีโรติกได้รับความนิยมสูงขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมหนังประเภทเติบโตอย่างรวดเร็วด้วยเช่นกันเนื่องจากเครื่องเล่นวีดีโอเทปซึ่งเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าเพื่อความบันเทิงราคาถูกและสามารถมีครอบครองได้ทุกครัวเรือน การชมภาพยนตร์จึงขยับขยายจากในโรงภาพยนตร์มาอยู่ใน “พื้นที่ส่วนตัวมากขึ้น” ทำให้ประเภทของหนังก็มีหลากหลายมากขึ้น ส่วนภาพยนตร์ประเภทอีโรติกแบบอาร์ตหรือ Roman Porno ก็ได้รับความนิยมน้อยลงเพราะมีภาพยนตร์อีโรติกที่ “ดูง่ายกว่า” อย่างภาพยนตร์อีโรติกที่เรียกว่า AV ด้วยความหลากหลายและเส่ง่ายทำให้หนัง Roman Porno ลดความนิยมลงไปมากจนทำให้บริษัทและสตูดิโอที่ผลิตภาพยนตร์แนวนี้ล้มละลายและปิดกิจการไปเป็นจำนวนมากในช่วงปี 1990 ประกอบกับอินเทอร์เน็ตและการใช้ VCD/DVD ได้ทำให้คนรู้จักหนัง AV มากขึ้น สำหรับคนที่ไม่กล้าไปซื้อภาพยนตร์อีโรติกตามร้านขายหรือร้านเช่าก็สามารถหาความบันเทิงบ้านของตนเองได้

การจำแนกหนัง AV แบบกว้างๆ ที่สุด จำแนกได้ 2 ประเภทคือ Soft Core และ Hard Core ภาพยนตร์ประเภท Soft Core ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่เน้นการมีเพศสัมพันธ์อย่างเดียว แต่เน้นไปทางความ

น่ารัก ความสวยงาม การถ่ายภาพและภาพเคลื่อนไหวแบบเซ็กซี่ ชุดว่ายน้ำ ชุดชั้นใน ส่วนภาพยนตร์ประเภท Hard Core จะเน้นฉากร่วมเพศหลังจากอุตสาหกรรมหนังผู้ใหญ่และสินค้าเพื่อความบันเทิงทางเพศเติบโตตั้งแต่ปี 1990 ทำให้วงการหนัง AV และนักแสดงมีมากขึ้นเป็นจำนวนมาก จำนวนค่ายหนังมีประมาณ 41 ค่าย นักแสดงหญิงที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศราว 132 คน (นี้ยังไม่รวมในประเทศ) ในปี 2006 ญี่ปุ่นได้รายได้จากการเก็บภาษีจากหนังประเภทนี้ประมาณ 19,980 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (อ้างจาก <http://www.economywatch.com/world-industries/porn-industry.html>) รายได้จากการประกอบธุรกิจบันเทิงญี่ปุ่นทำให้ผู้หญิงญี่ปุ่น หันมาเป็นนักแสดงมากขึ้น ตลอดการดำเนินเรื่องก็พยายามให้ได้ฉากที่เป็นสาธารณะ(วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2542))

1. ประเภทของหนังอีโรติกญี่ปุ่นและการเข้าสู่วงการภาพยนตร์ของนักแสดงอีโรติกหญิง

1.1 ประเภทของภาพยนตร์อีโรติก

1.1.1.1 ภาพยนตร์อีโรติกที่มีเนื้อเรื่อง คือภาพยนตร์อีโรติกที่นอกจากมีฉากร่วมเพศแล้วยังมีเนื้อเรื่องประกอบอีกด้วย ภาพยนตร์อีโรติกประเภทนี้เน้นความน่ารักของนักแสดงหญิงจึงทำให้เป็นที่นิยมของผู้ชมมากกว่าอีกชนิดเพราะมีความหลากหลายมากกว่า สำหรับอีโรติกประเภทนี้ส่วนมากจะมีการทำภาพเบลอบริเวณอวัยวะเพศของทั้ง2ฝ่าย แต่มีบริษัทผลิตแบบไม่มีการเบลอ อวัยวะเพศที่เรียกว่า “Uncensor” และนักแสดงภาพยนตร์Uncensorนี้มักถูกเรียกว่า “คาราเกรดAV เกรด B” คือนักแสดงที่ไม่ค่อยได้รับความนิยมแล้วจึงยอมแสดงภาพยนตร์ประเภทนี้ ซึ่งผิดกฎหมายของญี่ปุ่น และภาพยนตร์อีโรติกที่มีเนื้อเรื่องนี้แบ่งประเภทย่อยลงไปได้อีก ตัวอย่างที่ได้รับความนิยมมาก เช่น

1. Debut (เดบิวท์) คือ หนังสือนำเรื่องแรกของ นักแสดงหญิงคนนั้นๆ เพื่อเปิดตัวเข้าวงการ ซึ่งจะมีบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับตัวเธอ และเป็นเรื่องปกติที่ตัวเธอจะแสดงอาการเขินอาย ร้องไห้ขอขายของ

ภาพยนตร์อีโรติกประเภทนี้เป็นตัวตัดสินว่าเธอจะได้อยู่ในวงการนี้ต่อไปหรือไม่ และถ้าประสบความสำเร็จมากก็เป็นใบเบิกทางเข้าสู่วงการบันเทิงของญี่ปุ่นอีกด้วย

2. SM (Slave Master) คือ ภาพยนตร์สำหรับผู้ชมที่ชอบความรุนแรงเพราะจะมีการ มัด เชียน เทียนหยด หรือการทรมาน มักจะใช้อุปกรณ์ จำพวก เทียน(ไว้หยด) แล้(ไว้เชียน) เชือก(มัด) ภาพยนตร์อีโรติกประเภทนี้ฝ่ายที่โดนกระทำมักจะเป็นนักแสดงหญิง

3. Zenra (เซน-ระ) คือ หน้าที่นักแสดงหญิงเปลือยกายในการทำกิจกรรมต่างๆ (เหมือนกับไม่มีอะไรผิดปกติ) ภาพยนตร์อีโรติกประเภทนี้มักจะลักลอบถ่ายทำเพราะการทำกิจกรรมทางเพศหรือ ส่องไปในทางอนาจารในที่สาธารณะถือเป็นเรื่องผิดกฎหมายของประเทศญี่ปุ่น ภาพยนตร์อีโรติกประเภทนี้มักจะเป็นภาพยนตร์ต้นทุนต่ำ ตัวอย่างกิจกรรมในภาพยนตร์ประเภทนี้ เช่น ทำงานบ้าน เล่น บัลเลตต์ เล่นมวยปล้ำ

4. Cosplay (คอสเพลย์) มาจาก Costume play หรือการเล่นชุดเสื้อผ้าเครื่องแบบต่างๆ แบบที่ แต่งออกงานเลียนแบบตัวการ์ตูนดัง แต่ถ้า ใช้กับ ภาพยนตร์อีโรติก หมายถึง การแต่งชุดนักเรียน สาว ใช้ ชุดแอร์โฮสเตส ตำรวจ เซลเลอร์มูน ในเนื้อเรื่องและมีเพศสัมพันธ์กับนักแสดงชายทั้งที่ใส่ชุดนั้นๆ อยู่และส่วนมากจะไม่ถอดชุดออกเลยตลอดทั้งเรื่อง

5. Loli (โลลิ) คือ ภาพยนตร์ที่นักแสดงหญิงรูปร่าง หรือหน้าตา หรือ แต่งกาย เหมือนกับเด็ก ที่เพิ่งเป็นสาวภาพยนตร์ประเภทนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยนักแสดงที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ Tsubomi ได้รับฉายาว่า Queen Of Lolita และประเภท Lolipop ที่ลักลอบใช้นักแสดงที่อายุน้อยกว่า 18ปีซึ่งผิดกฎหมาย

6. Gang Bang คือ ภาพยนตร์อีโรติกที่มีกลุ่มชาย หรือ หญิง มารุมข่มขืนอีกฝ่ายโดยมามักจะมี 4คนขึ้นไป ภาพยนตร์อีโรติกประเภทนี้จะเรื่องที่ถูกกำกับแต่ขึ้นมาทั้งหมด แม้จะมีการประชาสัมพันธ์

ว่าเป็นเรื่องจริง แต่สามารถสังเกตว่าเป็นจัดแต่งได้จากมุกกล้องที่ใช้ถ่ายทำได้ เพราะใช้มุกกล้องที่เหมือนกับภาพยนตร์อีโรติกประเภทอื่นที่จะเน้นถ่ายใบหน้าฝ่ายหญิงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ฝ่ายหญิงรวมข่มขืนผู้ชายก็ยังคงเน้นที่ใบหน้าและรูปร่างของฝ่ายหญิง

7. Incest คือ ภาพยนตร์อีโรติกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมเพศสัมพันธ์กันเองในครอบครัว เช่น พี่ชายกับน้องสาว พ่อกับลูกสาว แม่กับลูกชาย ซึ่งภาพยนตร์อีโรติก ประเภทนี้มักจะประชาสัมพันธ์ว่านักแสดงเป็นแม่ลูกกันจริง หรือเป็นครอบครัวเดียวกันจริง แต่มีจำนวนที่น้อยมากที่นักแสดงจะมีความเกี่ยวพันกันทางสายเลือด

8. MILF คือ ภาพยนตร์อีโรติกที่นักแสดงหญิงเป็นผู้หญิงวัยกลางคน และฝ่ายชายเป็นวัยรุ่น โดยเนื้อเรื่องส่วนมากจะเป็นการที่ลูกชายพาเพื่อนมาบ้านแล้ว เพื่อนของตนก็มีเพศสัมพันธ์กับแม่ กลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์อีโรติกแนวนี้คือผู้ชายที่ชอบผู้หญิงอายุมากกว่า

1.1.2 ภาพยนตร์อีโรติกที่ไม่มีเนื้อเรื่อง คือ ภาพยนตร์อีโรติกที่มีแต่ฉากร่วมเพศโดยนักแสดงส่วนมากมักจะเป็นคนที่อยู่ในแวดวงของภาพยนตร์อีโรติกมานาน และเริ่มอายุมากทำให้เสื่อมความนิยม โดยภาพยนตร์อีโรติกที่ไม่มีเนื้อเรื่องจะเป็นภาพยนตร์อีโรติกที่ใช้เงินลงทุนต่ำเพราะไม่มีการเขียนบทมีเพียงผู้กำกับ ตากล้อง และนักแสดงก็สามารถถ่ายทำได้แล้ว โดยมากจะถ่ายทำตามโรงแรมและระดับของโรงแรมนั้นก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณในการถ่ายทำ ถ้ามีงบประมาณต่ำมากอาจมีการลักลอบถ่ายกันตามที่สาธารณะ เช่น ห้องน้ำ มุมอับของร้านอาหาร เป็นต้น ภาพยนตร์อีโรติกแบบไม่มีเนื้อเรื่องนี้ก็มีทั้งแบบเบลอว้วะเพศและUncensorและแบ่งประเภทย่อยลงไปได้อีกเช่นกัน ตัวอย่างที่ได้รับความนิยม เช่น

1. Bukkake (บัค-กา-เกะ) คือ หน้าที่นักแสดงชายหลายคนมารุมล้อมหลังน้ำกามใส่นักแสดงหญิงตามส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น ใบหน้า หน้าอก และในปาก เป็นต้น ภาพยนตร์อีโรติกทั่วโลกส่วนมากเมื่อผู้ชายถึงจุดสุดยอดมักจะจบด้วย ท่าที่“Bukkake” นี้ เพราะการจบด้วยท่วงท่านี้แสดงให้เห็น

เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของเพศชายที่เพศหญิงต้องสยบยอม และกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์อีโรติกก็คือผู้ชายทำให้การถึงจุดสุดยอดแบบนี้เป็นที่นิยมไปทั่วโลก

2. Nakadashi(นาคะดาชิ)คือ การที่นักแสดงชายหลังน้ำกามในช่องคลอดผู้หญิง ภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า “CreamPie”ซึ่งถือเป็นเรื่องแปลกใหม่ของภาพยนตร์ประเภทนี้เพราะหลังจากแพ้สงครามโลกญี่ปุ่นมีกฎหมายห้ามใช้ยาคุมกำเนิดเนื่องจากต้องการเพิ่มปริมาณประชากร การคุมกำเนิดโดยยาคุมกำเนิดเพียงจะเป็นเรื่องถูกกฎหมายในปีค.ศ.2009 ภาพยนตร์ประเภทนี้จึงทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นเรื่องใหม่ของวงการภาพยนตร์อีโรติก แม้ว่านักแสดงจะเสี่ยงติดโรคทางเพศสัมพันธ์ แต่ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกว่าเป็นการร่วมเพศที่เป็นธรรมชาติจึงได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

3. Sandwich(แซนวิช) คือ การที่นักแสดงหญิง 1 คน รวมเพศกับนักแสดงชาย 2 คนพร้อมกัน ทั้งทางทวารหนักและอวัยวะเพศ ซึ่งภาพยนตร์ประเภทนี้ได้รับอิทธิพลมาจากภาพยนตร์อีโรติกของชาวยุโรป

4. Anal คือ ภาพยนตร์ที่นักแสดงชายร่วมเพศกับนักแสดงหญิงทางช่องทวารหนัก

ซึ่งภาพยนตร์อีโรติกประเภทที่นี้ เนื้อเรื่องอาจจะมีผสมเอาลักษณะย่อยของประเภทไม่มีเนื้อเรื่องเข้าไปด้วย เช่น ภาพยนตร์ประเภทLoliตอนที่ฝ่ายชายถึงจุดสุดยอดอาจปล่อยน้ำกามในช่องคลอดฝ่ายหญิงซึ่งเป็นที่Nakadashi ของประเภทย่อยของภาพยนตร์อีโรติกที่ไม่มีเนื้อเรื่องได้ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อเรื่องจึงสามารถซ้อนทับกับภาพยนตร์แบบไม่มีเนื้อเรื่องได้ และนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกเพศหญิงมักจะเริ่มจากการแสดงภาพยนตร์อีโรติกประเภทมีเนื้อเรื่อง แล้วเปลี่ยนมาแสดงภาพยนตร์อีโรติกแบบไม่มีเนื้อเรื่อง แล้วจึงไปแสดงภาพยนตร์อีโรติกแบบไม่เบลออวัยวะเพศ หรือ “Uncensor” และภาพยนตร์อีโรติกทั้งมีเนื้อเรื่องและไม่มีเนื้อเรื่องนั้น ถ้ามีฉากข่มขืน ลักพาตัว นั้นเป็นเพียงบทของภาพยนตร์ที่ผู้กำกับเป็นคนเขียนขึ้น เพราะถ้าเป็นการข่มขืนและลักพาตัวจริงๆแล้วสถิติของคดีอาชญากรรมและข่มขืนของญี่ปุ่นจะติดอันดับต้นๆของโลกแน่นอน แต่จากผลสำรวจมีเพียง0.014คดีจาก1000คดีที่เป็นคดีเกี่ยวกับการข่มขืน

1.2 การเข้าสู่วงการภาพยนตร์หรือโรติกของนักแสดงหญิง

1.2.1 การสมัครเองโดยสมัครใจ มีหลายวิธี เช่น ไปสมัครด้วยตนเองที่บริษัท ส่งจดหมายพร้อมรูปถ่ายและประวัติส่วนตัวนักแสดงภาพยนตร์หรือโรติกที่มีชื่อเสียงที่สมัครด้วยวิธีนี้คือ Maria Ozawa Miyabi หรือที่คนไทยรู้จักในชื่อ มียาบิเชอ ได้สมัครเป็นนักแสดงภาพยนตร์หรือโรติกกับบริษัท S1 ในปีค.ศ.2005 สร้างผลงานให้กับค่าย S1 เป็นจำนวนถึง 22 เรื่อง แล้วเธอก็ย้ายมาอยู่ค่าย DAS เหตุเพราะไม่พอใจในส่วนแบ่งที่ไม่เป็นธรรมซึ่งเธอแสดงภาพยนตร์หรือโรติกทั้งหมดมากกว่า 200 เรื่อง ตลอดระยะเวลา 8 ปี ในวงการภาพยนตร์หรือโรติกญี่ปุ่น เธอมีชื่อเสียงมากในประเทศแถบเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ และเป็นนางเองภาพยนตร์ทั้งในไต้หวัน และอินโดนีเซีย

1.2.2 การรับสมัครตามข้างถนน โดยมีทั้งเดินเข้าไปถามและการตั้งโต๊ะรับสมัครริมทาง ซึ่งนักแสดงภาพยนตร์หรือโรติกประเภทนี้จะไม่แสดงภาพยนตร์หรือโรติกเป็นอาชีพหลัก โดยมากมักแสดงเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น และมักไม่เป็นที่รู้จักของผู้ชม โดยนักแสดงประเภทนี้มีทั้ง โคนบังคับ และ ดัดจริตใจโดยเฉียบพลัน โดยมีเงินจำนวนมากเป็นค่าตอบแทน แต่ก็มีนักแสดงภาพยนตร์หรือโรติกจำนวนหนึ่งที่จากการสมัครตามข้างทาง

2. สาเหตุและแนวคิดที่ประเทศญี่ปุ่นยอมเอาชีพดารารายการภาพยนตร์หรือโรติกหญิง

2.1 มุมมองและความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศของคนญี่ปุ่น

2.1.1 ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มองเรื่องเพศเป็นสิ่งที่น่าอับอาย ลามก ควรปกปิดแต่อย่างใด ตลอดจนโบราณก็ไม่ปรากฏข้อห้ามข้อบังคับไม่ให้เขียนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ส่วนมากมักเขียนอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา การเปรียบเทียบง่าย และไม่ค่อยใช้สัญลักษณ์ทั้งภาษาและศิลปะแขนงต่างๆ นอกจากภาพ โป๊แล้วยังมีหนังสือโป๊ ที่เรียกว่า “ซุนปัง” และหนังสืออีกมากมายในสมัยเอโดะ ในขณะที่เดียวกันพรหมจรรย์ของทั้งชายและหญิงก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่เมื่อสมัยเอโดะญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากลัทธิเพียวริตัน(Puritan)ของชาวยุโรปซึ่งเป็นกลุ่มที่เคร่งศาสนาคริสต์ซึ่งถือว่าเรื่องเพศเป็นบาป ส่งผลให้วัฒนธรรมญี่ปุ่นกลายเป็นเรื่องต้องห้าม ตอนต้นสมัยเมจิห้ามชายและหญิงอาบน้ำร่วมกัน ห้ามขายหนังสือโป๊ และผิดลูกผิดเมียในกฎหมายอาญา เรื่องเพศกลายเป็นเรื่องสกปรก

ลามกต้องชุกช่อนปิดบังหากไม่ใช่สามีภรรยาตามกฎหมายถือเป็นสิ่งเลวร้าย แต่ข้อบังคับเรื่องเพศตามแบบสมัยใหม่ก็เป็นเพียงจากบังหน้า ในหมู่สามัญชนสามัญสำนักทางเพศยังคงเป็นแบบเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ในปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์มีเสรีมากขึ้นโดยไม่คำนึงว่าแต่งงานแล้วหรือยัง(อุเมะซาโอะ ทาคาโอะ, 2536)

2.1.2 ประเทศญี่ปุ่นมองเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ควรเปิดเผย เพื่อความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศในสมัยโบราณในพิธีแต่งงานจะมีผู้ใหญ่มอบสมุดภาพที่เรียกว่า “Fisherman’s wife’s dream” ซึ่งเป็นหนังสือแนะนำจุดที่ผู้ชายควรได้โลมผู้หญิง เพื่อให้มีความสุขแก่ผู้หญิงและเพิ่มสีสันในชีวิตคู่ อีกทั้งหนังสือเพศศึกษาของประเทศญี่ปุ่นยังใช้ภาพและภาษาที่ตรงไปตรงมาเข้าใจได้ง่าย โดยนางอิริโกะ ยามาตานิ ส.ศ.พรรครัฐบาลญี่ปุ่น วัย 54 ปี กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาอย่างโจ่งแจ้งเกินไปมีส่วนทำให้วัยรุ่นมีเช็กส์เร็วขึ้น เพราะเด็กๆ ถูกสอนมาตั้งแต่อยู่ชั้นประถมแล้วว่า สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างไร้กังวล(<http://www.artsmen.net/content/show.php?Category=newsboard&No=2796:online>) トラバドที่มีการคุมกำเนิดอย่างถูกต้องทำให้ญี่ปุ่นนั้นมีอัตราการทำแท้งและปัญหาท้องในวัยเรียนต่ำมาก กล่าวได้ว่าประเทศญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับประชากรของตนเอง

2.2 ความคิดเกี่ยวกับผู้หญิงของคนญี่ปุ่น

2.2.1 ผู้หญิงต้องเป็นฝ่ายบริการผู้ชาย ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ผู้หญิงต้องเป็นฝ่ายบริการผู้ชาย และเชื่อฟังสามีเหมือนกับสังคมของประเทศในเอเชียตะวันออกประเทศอื่นๆ ตามแนวคิดสังคมนายเป็นใหญ่ ผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงทั้งในเรื่องการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ เพศหญิงจะเป็นช่างเท้าหลังมาตั้งแต่สมัยโบราณ ผู้หญิงมีบทบาทในการเลี้ยงลูก ดูแลบ้าน ทำงานบ้าน และคอยบริการสามี และให้ความสำคัญทางเพศแก่ผู้ชายในราชสำนักญี่ปุ่นแทบไม่มีผู้หญิงเป็นขุนนางชั้นผู้ใหญ่ และปัจจุบันยังหลงเหลืออาชีพ “เกอิชา” ที่แต่เดิมนั้นมีทั้งหญิงและชายแต่ปัจจุบันนั้นมีเพียงผู้หญิงซึ่งอาชีพนี้เกิดขึ้นเพื่อให้ความบันเทิงแก่เพศชาย ซึ่งเกอิชานั้นจะเป็นผู้แสดงศิลปะการรำรำแบบดั้งเดิม และคอยบริการแขกในด้านต่างๆเช่น รินเหล้าร้องเพลง เป็นต้นอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อิโรติกก็เป็นอาชีพหนึ่งที่ผู้หญิงมาแสดงภาพยนตร์เพื่อช่วยให้ผู้ชายปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ

ประเทศญี่ปุ่นจึงมีร้านขายภาพยนตร์อีโรติกและSex Toys อยู่มากมายโดยไม่ผิดกฎหมาย (อุเมะซา โอะ ทาคาโอะ, 2536)

2.2.2 สิทธิสตรี เป็นเรื่องผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่นสมัยใหม่เรียกร้องและพยายามทำให้ผู้หญิงมีบทบาทเทียบเท่าผู้ชาย “โดยเฉพาะเรื่องการเงินที่ผู้หญิงญี่ปุ่นคิดว่าตนเองไม่จำเป็นต้องพึ่งสามีหรือผู้ชายเลยตนเองก็สามารถหารายได้ด้วยตนเองได้ ผู้หญิงญี่ปุ่นจำนวนหนึ่งเลือกออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น และจำนวนหนึ่งเลือกทำอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกและขายบริการทางเพศเพราะต้องการหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง ผู้หญิงญี่ปุ่นเลือกใช้ชีวิตโสดจึงมาทำอาชีพนี้เพราะไม่ต้องลงทุนสามารถเข้าสู่อาชีพนี้ได้ง่ายทั้งการสมัครกับบริษัทด้วยตนเองหรือมีเจ้าหน้าที่ของบริษัทมาชักชวนตามบริเวณข้างในย่านการค้าต่างๆและอาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกในสังคมญี่ปุ่นถือเป็นอาชีพสุจริตอาชีพหนึ่งที่มีรายได้สูง ทำให้ผู้หญิงวัยรุ่นมาทำอาชีพนี้มากขึ้น โดยที่มึความคิดที่ว่าสามารถเลี้ยงดูตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้ชาย ทำให้มึความคิดที่ว่า “ร่างกายเป็นของฉัน จะทำอย่างไรกับมันก็ได้”” (คิวนนท์ ไชยช่อฟ้า, 2556)

2.3 สังคมปัจจุบันของญี่ปุ่น

2.3.1 สังคมแห่งความเคร่งเครียด ตั้งแต่ปีค.ศ.1950 ซึ่งเป็นช่วงหลังจากที่ประเทศญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่2 สหรัฐอเมริกาได้เข้ามาช่วยวางรากฐานทางการเมืองและช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจให้ประเทศญี่ปุ่น และกำหนดญี่ปุ่นห้ามมีกองทัพเป็นของตนเอง ญี่ปุ่นจึงเร่งพัฒนาประเทศโดยเน้นในด้านอุตสาหกรรม โครงสร้างเศรษฐกิจสังคมแบบใหม่นี้ทำให้วิถีชีวิตคนญี่ปุ่นกลายเป็น “มนุษย์เงินเดือน” ผู้ชายที่ทำงานหนักต้องหาที่ผ่อนคลาย ซึ่งภาพยนตร์อีโรติกก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ชายเหล่านั้นปลดปล่อยอารมณ์ เนื่องจากผู้ชายแต่ละคนมีรสนิยมเรื่องเพศที่แตกต่างกันจึงทำให้บริษัทผลิตภาพยนตร์อีโรติกของประเทศญี่ปุ่นผลิตภาพยนตร์อีโรติกหลายประเภทเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้มากที่สุดยิ่งเนื้อหาของภาพยนตร์อีโรติกมีความรุนแรงเท่าใดยิ่งแสดงให้เห็นถึงความเครียดและความกดดันจากภายนอกที่ผู้ชมภาพยนตร์อีโรติกผู้นั้นได้รับจึงต้องมาระบายออกด้วยการดูภาพยนตร์อีโรติกที่มีเนื้อหารุนแรง เช่น ประเภท SM ที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วซึ่งแม้ว่าในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบันจะเคร่งเครียดและมีการผลิตภาพยนตร์อีโรติกออกมาเป็นจำนวนมาก ทั้ง

ยังมีร้านขายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศเปิดขายอย่างถูกกฎหมาย แต่อัตราการเกิดคดีข่มขืนในประเทศญี่ปุ่นต่ำมาก ซึ่งอัตราการเกิดคดีข่มขืนคือใน 1000 คดี มีคดีข่มขืนเพียง 0.014 เท่านั้น (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, (2542))

2.3.2 สังคมวัตถุนิยม ญี่ปุ่นนั้นเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเรียกได้ว่าเป็นผู้นำทางด้านความเจริญในเอเชียกลายเป็นประเทศทุนนิยมเต็มตัว ซึ่งคำว่าทุนนิยมนั้นคนรวยมักมีอำนาจและโอกาสมากกว่าคนจน และความคิดของคนญี่ปุ่นที่มองคนที่ต่างจากตนเป็นคนที่แปลกประหลาดซึ่งท่านจะเห็นได้จากการดูคนญี่ปุ่นที่คนที่แต่งตัวเซ็กซี่ใช้ของราคาถูกลงมักจะโดนรังแกจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งเรื่องแบบนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคมของนักเรียนมัธยมของญี่ปุ่น ทำให้สมัยที่เศรษฐกิจของญี่ปุ่นไม่ดีลูกสาวของคนฐานะดีและหญิงสาววัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชนชั้นกลางต้องหาเงินเพื่อมาซื้อสินค้าต่างๆตอบสนองความต้องการของตนและเพื่อเข้าสังคมเพื่อน จึงทำให้มีนักเรียนมัธยมไปทำงานเป็นนักแสดงภาพยนตร์อีโรติก หรือ ขายตัวให้กับผู้ชายวัยกลางคนซึ่งมีทั้งที่ทำเป็นครั้งคราวและตกลงเป็นลูกค้าประจำหากผู้ซื้อบริการประทับใจโดยนักเรียนหญิงที่ขายตัวในลักษณะนี้ประเทศญี่ปุ่นเรียกว่า “เอน โจ โคะไซ” ซึ่งหมายถึงนักเรียนที่รับการอุปการะจากชายสูงอายุโดยแลกกับการมีเพศสัมพันธ์จึงเป็นเรื่องที่ไม่แปลกใหม่สำหรับสังคมญี่ปุ่น (ปรียา อิงคาภิรมณ์ , 2543) นิตยสารรายสัปดาห์ 週刊ポスト (Shukan Post) ได้ลงบทสัมภาษณ์บริษัทใหญ่ผู้ผลิตเอวีบริษัทหนึ่งได้กล่าวว่าสถิติจำนวนการผลิตวีดีโอของบริษัทเรา (รวมถึงการเผยแพร่ทางเน็ต) เฉลี่ยปีละ 35,000 เรื่อง มีนักแสดงรายใหม่เฉลี่ยปีละ 3,000 คนนักแสดงในสังกัดของบริษัทจากอดีตถึงปัจจุบันมีราวๆ (ศิวนนท์ ไชยช่อฟ้า, 2556)

2.3.3 ศาสนากับชาวญี่ปุ่น ปัจจุบันชาวญี่ปุ่นนั้นไม่สามารถระบุได้ว่าประชาชนส่วนมากของประเทศนับถือศาสนาใด เพราะชาวญี่ปุ่นบางคนนับถือ 2 ศาสนาร่วมกัน และมีบางคนไม่นับถือศาสนาใดๆเลย แม้ว่าคนญี่ปุ่นส่วนมากจะแต่งงานตามพิธีทางศาสนาคริสต์ แต่มีจำนวนน้อยมากที่จะไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ หรือการที่ญี่ปุ่นมองวัดเป็นเพียงที่ขอพรในวันเทศกาลต่างๆ วัดในญี่ปุ่นไม่ต่างจากศาลเจ้า ซึ่งทุกศาสนานั้นจะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น ในศาสนาคริสต์บางนิกายอนุญาตให้มนุษย์มีเพศสัมพันธ์ได้เฉพาะทำไปเพื่อสืบพันธุ์เท่านั้น ถ้าทำไปเพื่อความกำหนัดถือว่าเป็นบาป ใน

ศาสนาพุทธก็เช่นกันห้ามพระสงฆ์มีความคิดในเชิงเกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งในประวินัยกำหนดไว้อย่าง
ละเอียด ทั้ง2ศาสนามองเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ดีไม่ควรเผยแพร่ดังนั้นเมื่อไม่มีกรอบของศาสนาเข้ามา
ครอบคลุมความคิดการแสดงออกเรื่องเพศและความคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์จึงต่างจากประเทศ
อื่นมาก(ปรีชา อิงคาภิรมณ์ ,2543)

สรุปผลการวิจัย

จากข้อ 2.1.1 ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าหากการมีเพศสัมพันธ์มีความเสรีมากขึ้นและไม่จำเป็นต้องเป็นสามีภรรยา การที่ผู้หญิงไปทำอาชีพภาพยนตร์อีโรติกนั้นก็ไม่ใช่สิ่งที่ผิดแปลกแต่อย่างใด และ 2.1.2 ทำให้เห็นว่าญี่ปุ่นไม่จำเป็นต้องจำกัดหรือปิดเรื่องต่างๆเกี่ยวกับเพศ อีกทั้งยังเป็นเรื่องที่เหมาะสมควรเผยแพร่เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้อง

แม้ความคิดของผู้หญิงตามที่กล่าวในข้อ 2.2.2 จะบอกว่าเป็นการก้าวออกมาทำงานเพื่อที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีทางสังคมให้เทียบเท่ากับผู้ชายแต่การมาเป็นนักแสดงหรือการขายบริการทางเพศนั้นก็ยังคงอยู่ในกรอบของการบริการผู้ชายให้เกิดความสำราญใจทางเพศ เพราะทั้งอาชีพนักแสดง ภาพยนตร์อีโรติกและการค้าบริการทางเพศนั้น ส่วนมากจะจบด้วยการถึงจุดสุดยอดของเพศชาย แม้ว่าจะจบด้วยการถึงจุดสุดยอดของผู้หญิงแต่ก็ทำไปเพื่อให้ผู้ชายรู้สึกภาคภูมิใจที่ทำให้ฝ่ายหญิงมีความสุขได้ และภาพยนตร์ประเภทนี้นอกจากจะให้ความบันเทิงแก่ผู้ชายแล้วยังเป็นการบอกกับผู้หญิงเป็นนัยว่าการร่วมเพศลักษณะใดที่ให้ความสุขกับผู้ชายได้มากกว่าแค่การสอดใส่ทางอวัยวะเพศ เช่น การทำ Oralsex เป็นต้น

จากข้อ 2.3 แสดงให้เห็นว่าสังคมปัจจุบันของญี่ปุ่นก็มีลักษณะที่ทำให้ภาพยนตร์อีโรติกสามารถดำรงอยู่ควบคู่ไปด้วยกันได้เพราะสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมทุนนิยมเต็มรูปแบบที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับความคิดแบบวัตถุนิยม คนในสังคมพยายามหาเงินเพื่อมาซื้อสิ่งของที่ตนเองต้องการ และเอกลักษณ์ของญี่ปุ่นที่ไม่มีกรอบความคิดของศาสนาครอบทำให้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศมีอิสระ อาชีพนักแสดงภาพยนตร์อีโรติกเป็นอาชีพที่ไม่ต้องลงทุนและได้ผลตอบแทนสูงในเวลาสั้นๆ และการที่เป็นสังคมทุนนิยมทุกคนต้องทำงานแข่งกับเวลาทำให้ผู้ชายที่ออกมาทำงานนอกบ้านเกิดความสูงจึงต้องการที่ระบาย ทำให้เกิดอุปสงค์และอุปทานตรงกัน ภาพยนตร์อีโรติกได้รับการสนับสนุนในเวลาเดียวกัน และการที่ผู้ชายมีความเครียดสูงทำให้ผู้ผลิตภาพยนตร์ประเภทนี้ใส่ความเกินจริงลงไปในบทของภาพยนตร์(Fantasy Sex)และ Fantasy Sex นี้ก็เป็นที่ยอมรับของผู้ชายทั่วโลกทำให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์อีโรติกยังสร้างรายได้ให้กับประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนมหาศาลจากการเก็บภาษีในแต่ละปีประมาณ 19,980 ล้านดอลลาร์สหรัฐซึ่งเป็นมูลค่าที่เทียบเท่ากับงบประมาณที่ญี่ปุ่นใช้ในการป้องกันประเทศในแต่ละปีทำให้รัฐบาลมีแนวทางในการส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภทนี้เพิ่มขึ้นด้วย

อุปสรรคในการวิจัยครั้งนี้คือในประเทศไทยหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศและอุตสาหกรรม
ประเภนี้มีน้อย และข้อมูลบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดนปิดกั้นจากหน่วยงานของรัฐบาลไทย และบริษัท
ผลิตภาพยนตร์อีโรติกของญี่ปุ่นไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรของตนเองมากนัก ทำให้ข้อมูลในการ
นำมาวิเคราะห์มีน้อย

บรรณานุกรม

- ไชยันต์ ไชยพร. (2550) **Postmodern Japan**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์openbook”
- ทิมข่าวคลิก. (2552) “โป๊ม๊ยะเพ่ ! สุดขอด AV นานาชาติ,” ผู้จัดการรายวัน (29 ตุลาคม): 3.
- อุเมะซาโอะ ทาคาโอะ. (2536) **กัญแจ 77 ดอกผู้ญี่ปุ่น**. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- ป่าเขา. รวม.... **ประเภทของหนัง AV (คำเตือน!!!! กระชกนี้คิดเรท)**.เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2555
เข้าถึงได้จาก <http://www.fwdder.com/topic/332623>
- ปรีชา อิงคาภิรมณ์. (2543) **รู้จักญี่ปุ่น 3**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- ชเนศ วงศ์ยานนาวา. (2551) **เพศ จากธรรมชาติ ผู้จริยะธรรม จนถึงสุนทรีย์**. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ไรเตอร์ วอนนาบี[นามแฝง]. (2551) “ลับ ลวง พราง ใน โลกของหนังเอวี,” ผู้จัดการรายสัปดาห์
(18 มกราคม): 5.
- อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์. (2553) “เปิดโลกมีดญี่ปุ่น (2),” มติชนสุดสัปดาห์ (6 ธันวาคม): 29.
- อรอนงค์ อินทรจิตรและนรินทร์ กรินชัย. (2541) **ผู้หญิงกับเช็กส์**. กรุงเทพฯ : ปกเกล้าการพิมพ์.
- โฮยอน. **ธุรกิจหนังโป๊และหรือหนังavในญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2555 เข้าถึงได้จาก
<http://myselfbusiness.exteen.com/20120525/av>
- Not2208. **Ai Hanedaนักแสดงหน้าใหม่ยอดเยี่ยมดาราร AV**. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน 2555
เข้าถึงได้จาก <http://webboard.sanook.com/forum/?topic=3543436>
- เนตรชนก แดงชาติ. **ประชาไทบันเทิง : AV ที่รัก - ตอนที่ 1 เปิดโลก AV โลกแห่งความบันเทิง (แบบ
ผู้ใหญ่ๆ)**. เข้าถึงเมื่อ 21 มกราคม 2556 เข้าถึงได้จาก <http://prachatai.com/journal/2011/09/37081>